

Anonymiseret version

Oversættelse

C-283/23 – 1

Sag C-283/23 [Marhon] ¹

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

2. maj 2023

Forelæggende ret:

Cour de cassation de Belgique (Belgien)

Afgørelse af:

26. april 2023

Kassationsappellanter:

FB

JL

Cour de cassation de Belgique (kassationsdomstol, Belgien)

Dom

[Udelades]

- I. **FB**, [udelades] med bopæl i [udelades] [Belgien], tiltalte,
- II. **JL**, selskab med begrænset ansvar, med hjemsted i [udelades] [Belgien], den civilretligt ansvarlige part,

kassationsappellanter,

¹ Denne sags navn er fiktivt. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

[Udelades]

I. Retsforhandlingerne for kassationsdomstolen

Kassationsappellerne er i værksat til prøvelse af en dom afsagt den 23. marts 2022 af tribunal correctionnel d'Eupen (domstolen i straffesager i Eupen, Belgien), fungerende som appelinstans.

[Udelades]

II. Sagens faktiske omstændigheder og hidtidige forløb

- 1 Den 28. februar 2019 gennemførte politiet en kontrol i Saint-Vith af et køretøj, der transporterede tømmer, bestående af en traktor (lastbil) og en påhængsvogn tilhørende selskabet med begrænset ansvar JL.

Traktoren og påhængsvognen blev placeret på en vægtanordning i Eifel politikreds. Vejesedlerne angav, at traktoren vejede 38 240 kg, og at påhængsvognen vejede 26 740 kg, dvs. en samlet vægt, som oversteg den tilladte totalmasse på 20 856 kg.

- 2 Lastbilchaufføren, FB, blev retsforfulgt ved tribunal de police d'Eupen, section Saint-Vith (retten i straffesager vedrørende mindre forseelser i Eupen, afdeling Saint-Vith, Belgien), for at have begået følgende overtrædelser:

- Forhold A: som fører på offentlige veje at have udført transport af gods ved hjælp af et køretøj med en totalmasse, som oversteg den tilladte totalmasse, anset for gennemført uden en gyldig national eller international transporttilladelse.
- Forhold B: som afsender af godstransport omfattet af fællesskabsreglerne, af loi du 15 juillet 2013 (lov af 15. juli 2013) (nærmere beskrevet nedenfor) eller af gennemførelsesbestemmelserne hertil at have givet instrukser eller foretaget handlinger, som førte til overskridelsen af den tilladte totalmasse og de største tilladte dimensioner for køretøjer og vogntog.

Lastbilchaufførens arbejdsgiver, det førnævnte selskab, var indstævnt i sagen som civilretligt ansvarligt.

- 3 Ved en dom afsagt den 2. februar 2021 af tribunal de police d'Eupen (retten i straffesager vedrørende mindre forseelser i Eupen, afdeling Saint-Vith) frifandtes lastbilchaufføren for de førnævnte forhold på baggrund af, at vejesedlerne ikke indeholdt nogen angivelse af, hvem der havde udført vejningen, og hvad vægtens mærke og serienummer var, således at det ikke var muligt at konstatere, om vejesedlerne faktisk vedrørte denne vægt.

Anklagemyndigheden appellerede dommen.

- 4 Ved tribunal de première instance d'Eupen (retten i første instans i Eupen), fungerende som appeldomstol i afdelingen for straffesager, gjorde lastbilchaufføren og dennes arbejdsgiver gældende, at køretøjet ikke var vejet af en vægt, som opfyldte kravene i de gældende bestemmelser.

Efter deres opfattelse var den anvendte vægt reguleret af arrêté royal du 12 octobre 2010 relatif à l'approbation, à la vérification et à l'installation des instruments de mesures utilisés pour surveiller l'application de la loi relative à la police de la circulation routière (kongelig anordning af 12.10.2010 om godkendelse, verifikation og installation af vægte, som anvendes ved tilsynet med anvendelsen af lov om færdselspolitiet).

Retten i Eupen tog ikke dette anbringende til følge.

Retten i Eupen bemærkede, at artikel 1 i førnævnte kongelige anordning af 12. oktober 2010 bestemmer, at den kongelige anordning finder anvendelse »med forbehold af andre bestemmelser omhandlende specifikke vægte«, og vurderede i dette tilfælde, at den anvendte vægt var reguleret af den retsakt, som gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/31/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning vedrørende tilgængeliggørelse på markedet af ikke-automatiske vægte, i belgisk ret, nemlig den kongelige anordning af 12. april 2016 om ikke-automatiske vægte.

Efter at retten i Eupen bl.a. havde konstateret, at vægtens mærke og serienummer var fastslået, at apparatet var kalibreret og havde gennemgået en periodisk verifikation, som var gyldig i fire år, og at både lastbilchaufføren og dennes arbejdsgiver havde anerkendt overvægten, som var anført i referatet af retsmødet, idømte retten i Eupen ved dom af 23. marts 2022 lastbilchaufføren, for forhold A og B, en bøde [udelades] på [3 200] EUR [udelades] og frakendte lastbilchaufføren førerretten til alle motorkøretøjer i en periode på tre måneder.

- 5 Lastbilchaufføren (herefter »appellanten«) og dennes arbejdsgiver (herefter »det appellerende selskab«) iværksatte kassationsappel til prøvelse af denne dom.

III. De relevante lovbestemmelser

- 6 De faktiske omstændigheder omfattet af forhold A er strafbare, jf. artikel 21, stk. 1, nr. 5, og artikel 35, stk. 4, i arrêté royal du 22 mai 2014 relatif au transport de marchandises par route (kongelig anordning af 22.5.2014 om vejgodstransport) og artikel 41, stk. 3, i lov af 15. juli 2013 om vejgodstransport, om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF og om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgangen til markedet for international godskørsel.

Artikel 21, stk. 1, i førnævnte kongelige anordning bestemmer, at »de nationale transporttilladelser og fællesskabstransporttilladelserne ikke er gyldige, [...] 5) når de anvendes til benyttelse af et køretøj eller vogntog, hvis totalmasse eller dimensioner overstiger de tilladte standarder for dette køretøj eller vogntog eller de tilladte standarder i de almindelige regler vedrørende de tekniske betingelser, som motorkøretøjer og deres påhængsvogne, deres tilbehør og sikkerhedsudstyr skal opfylde«.

Artikel 35, stk. 4, i samme kongelige anordning bestemmer, at »de internationale transporttilladelser ikke er gyldige, [...] når de anvendes til benyttelse af et køretøj eller vogntog, hvis totalmasse eller dimensioner overstiger de tilladte standarder for dette køretøj eller vogntog eller de tilladte standarder i de almindelige regler vedrørende de tekniske betingelser, som motorkøretøjer og deres påhængsvogne, deres tilbehør og sikkerhedsudstyr skal opfylde«.

Artikel 41, stk. 3, i lov af 15. juli 2013 bestemmer, at »med fængsel i en periode fra otte dage til et år og en bøde på 500-50 000 EUR [udelades] eller kun én af disse sanktioner straffes den, der overtræder følgende bestemmelser i fællesskabsretten, denne lov og gennemførelsesbestemmelserne hertil: 1) pligten til at være i besiddelse af en gyldig transporttilladelse [...]«.

- 7 De faktiske omstændigheder omfattet af forhold B er omhandlet i artikel 43, stk. 3, i førnævnte lov af 15. juli 2013, som henviser til de fastsatte sanktioner i artikel 41, stk. 3.

Artikel 43, stk. 3, i denne lov bestemmer, at »ordregiveren, ladningsafsenderen, speditøren eller befragteren vedrørende en godstransport, der er underlagt fællesskabsbestemmelserne, denne lov eller gennemførelsesbestemmelserne hertil, straffes på lige fod med personer, der begår de nedenfor nævnte overtrædelser, såfremt de har givet instrukser eller foretaget handlinger, som har medført disse overtrædelser: 1) overskridelse af den tilladte totalmasse og de tilladte dimensioner for køretøjer og vogntog«.

- 8 Artikel 1 i arrêlé royal du 12 avril 2016 (kongelig anordning af 12.4.2016) bestemmer, at »[d]enne kongelige anordning gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/31/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning vedrørende tilgængeliggørelse på markedet af ikke-automatiske vægte«.

Denne kongelige anordnings artikel 2 bestemmer i stk. 1, at den »gælder for ikke-automatiske vægte«.

Følgende fastsættes i stk. 2:

»I denne kongelige anordning sondres der mellem følgende anvendelsesområder for ikke-automatiske vægte:

1. Bestemmelse af massen ved kommercielle transaktioner

2. Bestemmelse af massen ved beregning af afgift, told, skat, bonus, bøde, vederlag, godtgørelse eller betaling af lignende art
3. Bestemmelse af massen med henblik på anvendelse af en lov eller en administrativ bestemmelse, eller til brug for retslig ekspertise
4. Bestemmelse af massen i medicinsk praksis ved vejning af patienter i forbindelse med helbredsovervågning, diagnose og medicinsk behandling
5. Bestemmelse af massen ved fremstilling af receptpligtige lægemidler i apoteker og bestemmelse af massen ved analyser foretaget i medicinske og farmaceutiske laboratorier
6. Fastsættelse af prisen ud fra massen ved direkte salg til offentligheden og fremstilling af færdigpakninger
7. Alle andre end de i nr. 1-6 omhandlede formål«.

I artikel 32 bestemmes det, at »de vægte, som anvendes til de formål, der er anført i artikel 2, stk. 2, nr. 1 til nr. 6, er underlagt de generelle bestemmelser om periodisk verifikation og teknisk kontrol af måleinstrumenter«.

IV. Kassationsdomstolens afgørelse

A. Appellantens kassationsappel:

Det andet anbringende:

Det første led:

- 9 Anbringendet vedrører overtrædelse af kongelig anordning af 12. april 2016 om ikke-automatiske vægte.

Ved tribunal correctionnel (domstolen i straffesager) har appellerne gjort gældende, at den vægt, som politiet anvendte til at konstatere overvægten, ikke overholdt betingelserne i den kongelige anordning af 12. oktober 2010 om godkendelse, verifikation og installation af vægte, som anvendes ved tilsynet med anvendelsen af lov om færdselspolitiet.

Med dette anbringende anfægtes det forhold, at det i dommen fastslås, at denne vægt ikke var underlagt de kriterier, der er fastlagt i ovennævnte kongelige anordning, men at den skulle overholde kriterierne i den nævnte kongelige anordning af 12. april 2016. Ifølge appellant skal denne kongelige anordning, som gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/31/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning vedrørende tilgængeliggørelse på markedet af ikke-automatiske vægte, ikke finde anvendelse på straffesager. Appellant gør ligeledes gældende, at den kongelige anordning af 12. oktober 2010 foreskriver anvendelse af mere specifikke

godkendelsesstandarder for tilsynsorganet end de standarder, som er fastlagt i den kongelige anordning af 12. april 2016.

- 10 Det førnævnte direktivs anvendelsesområde er fastlagt i direktivets artikel 1, og i overensstemmelse med denne bestemmelses stk. 2 sondres der i direktivet mellem adskillige anvendelsesområder for ikke-automatiske vægte, herunder bl.a. i litra c) »bestemmelse af massen med henblik på anvendelse af en lov eller en administrativ bestemmelse, eller til brug for retslig ekspertise« og i litra g) »alle andre end de i [de foregående litraer] omhandlede formål«.

På den ene side fastsættes det i direktivets artikel 3, stk. 1, at »[m]edlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at vægte kun gøres tilgængelige på markedet, hvis de overholder de relevante krav i dette direktiv«.

Artikel 2, nr. 3), definerer endvidere det at »gøre tilgængelig på markedet« som værende levering af en vægt med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på EU-markedet som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag.

På den anden side fastsættes det i direktivets artikel 3, stk. 2, og artikel 3, stk. 3, at »[m]edlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at vægte ikke tages i brug til de i artikel 1, stk. 2, litra a)-f), opregnede formål, medmindre de opfylder kravene i dette direktiv[, eller at de] vedbliver at være i overensstemmelse med kravene i dette direktiv«.

Sidstnævnte bestemmelser henviser ikke til begrebet »gøre tilgængelig på markedet« og dermed til distribution eller anvendelse af de pågældende vægte som led i erhvervsvirksomhed, men henviser til anvendelsen af vægtene, bl.a. i forhold til fastsættelsen af massen, med henblik på anvendelsen af en lovgivning eller en regulering.

Direktivets titel fremstår dog mere restriktiv, da den omhandler harmonisering af medlemsstaternes lovgivning vedrørende »tilgængeliggørelse på markedet« af ikke-automatiske vægte.

Ordlyden af førnævnte bestemmelser i direktivet gengives i den kongelige anordning af 12. april 2016.

Dermed opstår spørgsmålet om anvendelsen af direktivet og de belgiske gennemførelsesbestemmelser på en situation som den foreliggende, hvor den pågældende vægt har været brugt med henblik på anvendelse af en lov eller en regulering af strafferetlig karakter, som – for brugeren – ikke er relateret til erhvervsvirksomhed.

- 11 Da dette spørgsmål relaterer sig til fortolkningen af en retsakt udstedt af en af Den Europæiske Unions institutioner, er det nødvendigt at forelægge Den Europæiske Unions Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse i overensstemmelse med artikel 267, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

B. Det appellerende selskabs kassationsappel:

- 12 Kassationsdomstolen udsætter sagen og afventer besvarelsen på det præjudicielle spørgsmål, som er anført i denne doms konklusion.

Af disse grunde kender kassationsdomstolen for ret:

Sagen udsættes, indtil Den Europæiske Unions Domstol har besvaret følgende præjudicielle spørgsmål:

»Finder artikel 1, artikel 2, stk. 3, og artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/31/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning vedrørende tilgængeliggørelse på markedet af ikke-automatiske vægte anvendelse på retslige myndigheders og politimyndigheders benyttelse af ikke-automatiske vægte ved fastsættelsen af køretøjers masse med henblik på anvendelsen af en national lovgivning eller regulering, der er strafferetligt sanktioneret, og som, som f.eks. artikel 41, stk. 3, nr. 1, og artikel 43, stk. 3, nr. 1, i lov af 15. juli 2013 om vejgodstransport, om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF og om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgangen til markedet for international godskørsel og artikel 21, stk. 1, nr. 5, og artikel 35, stk. 4, i kongelig anordning af 22. maj 2014 vedrørende vejgodstransport, forbyder ibrugtagning af køretøjer med en målt masse, som overstiger den tilladte totalmasse?«

[Udelades] Afsagt af Cour de cassation (kassationsdomstol), anden afdeling, Bruxelles, [udelades] i offentligt retsmøde den 26. april 2023 [udelades].

F. Gobert

F. Stévenart Meeûs

F. Lugentz

T. Konsek

E. de Formanoir

F. Roggen